

indsat, vil det være muligt for os endnu en Gang at faa Landbrugsministerens Tilslutning.

Johannes Pedersen: Overfor Lovforslag, der som det foreliggende specielt angaar Landbruget, stiller den Gruppe, jeg tilhører, sig i Almindelighed saaledes, at vi gerne imødekommer de Krav, der stilles af Landbrugets Mænd. Men med Hensyn til det foreliggende Lovforslag om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene viser det sig jo, at skønt det nu har undergaaet Behandling i begge Ting, er der endnu Strid om det mellem dem, som det i særlig Grad angaar. Der er gennemført forskellige Ændringer i Lovforslaget i det andet høje Ting, og det forekommer ogsaa mig, at det kommer til dette Ting i en mindre heldig Skikkelse. Fra min Gruppes Side stilles der ikke Krav om Udvalg, men vi skal heller ikke modsætte os Udvalgsbehandling, idet der jo muligvis kan være Grund til at føre nogle af de i Landstinget indførte Bestemmelser tilbage til den oprindelige Skikkelse, og vi vil gerne medvirke til, at Lovforslaget faar en saadan Affattelse, at det kan blive til Gavn for Landbruget.

P. E. Hansen: Som allerede nævnt er Lovforslaget om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene undergaaet en Del Forandring i Landstinget, dog ikke af særlig indgribende Natur, maaske med Undtagelse af et Par Punkter; en hel Del af Ændringerne er kun af redaktionel eller formel Natur. Det ærede Medlem fra Skanderborg (Stengaard-Kirkegaard) har allerede omtalt den Ændring, der er foretaget i § 12, hvor Ordene „smitsom Kastning“ er erstattede med Ordet „Kastning“; naar der forekommer Kastning i en Besætning, skal det straks anmeldes til en Dyr læge. Det vil være yderst generende og ogsaa bekosteligt for de paagældende Ejere eller Opdrættere. Jeg kan ikke tænke mig, at en saadan Bestemmelse kan vedtages i dette høje Ting. En anden Sag var det, om man kunde lade det offentlige bære de Udgifter, som forvoldes Ejerne af saadanne Besætninger, hvor der opstaar Kastning, som skal anmeldes til en Dyr læge. Jeg synes, den Form, Forslaget havde faaet i Folketinget, var betryggende.

Jeg beklager ogsaa, at Punkt 5 i § 12, efter hvilket i lukkede Stalde Slagtekvæget skulde isoleres, er udgaaet. Derimod er der føjet en ny Bestemmelse ind som sidste

Stykke af § 12, som jeg tror, det er umuligt at efterkomme, nemlig at paa Marker skal Kvæg fra smittede Besætninger isoleres fra det øvrige Kvæg. Det vil være næsten ugørligt at overholde et saadant Paabud. Jeg havde tænkt mig, at Reglerne herom kunde optages i de Instrukser fra Landbrugsministeriet, som vil slutte sig til dette Lovforslag. Da der er ønsket Udvalgsbehandling, kan jeg tiltræde dette.

Der er et Punkt, hvor jeg anser Forandringerne fra Folketingets Affattelse for heldige. Det er i § 19, hvor det bestemmes, at Ejeren har Ret til at vælge den ene af de i Paragraffen nævnte Vurderingsmænd. Hvor der i § 19 er Tale om Tilintetgørelse af bl. a. Staldrekvisitter og Fourage, skulde ifølge Folketingets Affattelse Politimesteren udnævne 3 Mænd, som skal foretage Vurderingen af Ejeren's Tab. Denne Bestemmelse er i Landstinget blevet forandret derhen, at Politimesteren vælger de 2 og Ejeren den ene af disse Vurderingsmænd. Det er jo en Forbedring, det indrømmer jeg, og den er jeg glad ved. I det hele taget er der ingen Grund til at gennemgaa de forskellige mindre væsentlige Ændringer her, da Lovforslaget jo kommer i et Udvalg. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til villig Behandling i dette Udvalg.

Ulrich: Jeg mente, Lovforslaget havde faaet en saadan Affattelse i Folketinget i sidste Samling, at det høje Landsting kunde have taget det, som det var, og jeg kan saa meget mindre forstaa det, som jeg ikke ser rettere, end at den Skikkelse, hvori det nu er oversendt hertil, er absolut ringere end den, hvori det blev vedtaget af Folketinget i sidste Samling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at oplyse, hvori alle de forskellige foretagne Ændringer bestaar, idet Lovforslaget jo efter de faldne Udtalelser vil blive henvist til et Udvalg, og jeg ikke anser det for nødvendigt at trætte det høje Ting med en nærmere Udklaring af alle disse Ændringer. Der er jo kun to Forandringer i Lovforslaget, som har nogen Betydning. Det er de Forandringer, der er foretagne i §§ 11 og 12. Begge disse Paragraffer er efter min Opfattelse ændrede i uheldig Retning. Jeg vil derfor haabe, at man, naar man nu kommer til en Udvalgsbehandling, vil kunne enes om at føre disse to Paragraffer tilbage til den udmærkede Affattelse, de havde fra Folketinget, og naar man endvidere tiltræder de andre Ændringer, der er foretagne af Landstinget, er der vel